

000000 பயெர்ந்த நாடுகளில் பல சிறுவர்கள் தமிழ் கல்வி நிறுவனங்களையும், சிறு சஞ்சிகைகளையும், ஓலி, ஒளி நாடாக்களையும் வளையிடும் தமிழ் கல்வியை நோக்கிய கவனத்தைச் செலுத்துகின்றனர். இந்த முயற்சியில் சிலர் இதனை வியாபாரமாகவும்,

சிலர் தமது குறுகிய நோக்கிலும், பலர் பரந்த நோக்கிலும் செயற்படுகின்றனர்.

இந்த முயற்சியில் ஈடுபடும் 99வீ தம் பரே தமிழ் கல்வி புலம் பயெர்ந்த இந்தக் குழந்தைகளுக்கு, ஏன் தவே என பதை புரியாத நிலையில் தமிழகை கற்பிக்கின்றனர். கற்பிப்போர், பற்றோர், குழந்தைக்கு ஏன் தமிழகை கற்பிக்க வேண்டும் என்ற கேள்விக் கு சரியான நிலையில் இருந்து இக்கல்வியைப் புகட்டாமையினால், இந்த முயற்சி எதிர் காலத்தில் பலத்த தோல்வியை ஏற்படுத்தும் விடயமாகவுள்ளது.

அண்மையில் பாரிசில், அவுஸ்ரலேயாவைச் சேர்ந்த பாப்பா பாரதிப் பாடசாலையின் வளையீ டான இரு ஒளிநாடாக்களை ஆய்வு செய்யும் நோக்கில் ஒரு விவாதம் நடப்பெற்றது. அந்த ஒளிநாடா தொடர்பான விவாதம். மற்றும் நோர்வெயில் வளையாகிய சின்னப் பக்கள் ஒளி நாடா என்பவற்றை எடுத்து நாம் நோக்கும் போது இதன் பின்னுள்ள கடின உழைப்பு, முயற்சி, பரந்த நோக்கம் என்பன எல்லாவற்றையும் விட பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இந்தப் பாராட்டு என்பது அவற்றை சரியானதாக மாற்றிவிடாது. சரியான ஒன்றைத் தேர்வு செய்வது என்பது இவ்வளையீ ட்டாளர்கள் முன் உள்ள சவாலாகும்.

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

இந்தவகையில் குழந்தையின் கவனம் பற்றிய ஒரு கரிசனையிடான கல்வியை குழந்தைக்கு எவ்வாறு புகட்ட வேண்டும் என்பதை கட்டுரை மலம் ஆராய முற்படுகின்றோம்.

பொதுவாக இன்று குழந்தைக்கான கல்வி புகட்டலில் பெற்றோரும், கற்பிப்போரும் கடைப்பிடிக்கும் அடிப்படை என்ன என்பது பார்ப்போம்.

1) பாலம் பெயர்த்த நாட்களில் உள்ள மொழி திரியாத பெற்றோருக்கும், குழந்தைக்கும் இடையில் ஒரு தொடர்பு பாலமாக தமிழை பயன்படுத்தல்.

2) விடுதலைப்புலி ஆதரவுப் பாடசாலையில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்த, தமிழிற்கு பங்காற்றுகிறோம் என்பதைக் கிறிக்கொண்டு புகட்டுகின்றனர்.

3) மொழி திரிந்த, திரியாத பெற்றோர்கள் ஊரில் உள்ள தமது பெற்றோருடன், உறவினருடன் தொடர்புகொள்ள.

4) நாட்டுக்கு திரும்பிச் செல்ல, என நின்கைக்கும் ஒரு கணிசமான பகுதியினர்.

5) நாம் தமிழர் எனவதே தமிழ் திரிய வணேட்டும் என்போர்.

இந்த வரையறையைத் தாண்டி அல்லது உள்ளடக்கிய தமிழ் கல்வி சிறு அளவில் புலம் பெயர்ந்த நாட்களில் புகட்டப்படுகிறது. இது பரந்த அளவில் புகட்டப்படாமையும், அதை புறக்கணிப்பதும், சிறுமறைப்படுத்துவதும் பெரும்பான்மையாக உள்ளது.

இது ஏன்? என்ற கேள்வியின் ஊடாக தமிழ் கல்வி கற்பிக்கும் நோக்கை எடுத்துக்கொள்வோமாயின் அது ஒரு குறுகிய எல்லை கொண்டதாக அமையுமா ஒரு அடிப்படையாகும்.

உதாரணமாக பெற்றோருக்கும் குழந்தைக்கும் இடையில் ஆங்கிலம் திரிந்தால், அல்லது வேறு ஒரு பொது மொழி திரிந்தால், அங்கு தமிழ் கல்வி தவேயற்றது ஆகிவிடுகிறது. இதேபோல் பெற்றோரின் பெற்றோருக்கும் (பேரர் மாருக்கும்) அம்மொழி திரிந்துவிடின் அங்கு தமிழ் மொழி தவேயற்றது ஆகிவிடுகிறது, அடுத்து விடுதலைப் போராட்டம் முடிவாகுவரின் தமிழ் கல்வி தவேயற்றதாகிவிடும். தமிழர் எனவதே தமிழ் கற்கவணேட்டும் என்ற கருத்து பின்னர் தவேயை அற்றதாகிவிடுகின்றது.

அதாவது தமிழ் கற்பிக்கும் நோக்கம் பரந்த அடிப்படையில் ஏன் தவேயை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாத வரையில் இந்த கற்பித்தல் என்பது ஒரு நிலையில் களைத்துப் போன, அவசியமற்ற, நேர விரையோகம் கொண்ட விடயமாக கற்பிப்போருக்கும், பெற்றோருக்கும், குழந்தைக்கும் ஏற்படும் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வது அவசரமான விடயமாகும்.

இன்று உலகில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று. தமிழ் உலகில் அதிகமாக பேசும் மொழிக் கட்டத்தினரூள் முதல் 20வது இடத்தினுள் உள்ளது. இருந்த போதும் தமிழ் இன்று சமீகத்தின் வாழ்வை தீர்மானிக்கும் ஒரு தனிமனித பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்விற்கு பங்களிக்க முடியாத நிலை உள்ளது. அதவேளை தமிழ் புகைகணிப்பும் இன்னும் ஒரு அம்சமாகும்.

புலம் பெயர்ந்த நாங்கள் இங்கு தமிழை எமக்கிடையில் பரிமாறுவது கட்ட அந்த நாட்டு மொழி எந்தளவிற்கு தெரிகிறது என்பதுடன் தொடர்புடைய விடயமாகியுள்ளது. அப்படி உள்ள போது குழந்தைக்கு தமிழ் கற்பிப்பது என்பது கடினமாக உள்ளது. அதுவும் குழந்தை இந்த மண்ணில் பிறந்து இந்த நாட்டு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளும் போது அக்குழந்தை தமிழைக் கற்கும் தவேை அற்றதாகிறது.

மொழி என்பது ஒரு மக்கள் கட்டத்ததுடன் தொடர்பு கொள்ள மட்டுமே இருந்து போது, இன்று உலகில் பொருள் தடும் விடயத்ததுடன் தொடர்புடையதாகவும், சீரழிந்தும் உள்ளது. குழந்தைக்கு அந்தத் தவேை இங்குள்ள மொழியால் தீர்க்கப்படும் பட்சத்தில் ஏன் தமிழ் மொழி தவேை என்பது குழந்தையின் நிலையாகிவிடும். தமிழ் மொழி என்பது ஏன் தவேை? என்ற கேள்வியை எழுப்பாத, அதை கற்கை நெறிக் குள் உள்ளாக காத தமிழ் கல்வி என்பது வரையறுக்கப்பட்ட எல்லையுடன் முடிவிற்கு வரும்.

எம்மைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி, குழந்தையைப் பொறுத்த வரையிலும் சரி ஏன் தமிழ் கல்வி தவேை என்று கேட்பின் அது ஒரே ஒரு அடிப்படையுடைய தடை மட்டும் சாரந்துள்ளது. அது நாம் இங்கு இரண்டாந்தரப் பிரஜை என்பதால் மட்டுமேயாகும். நாம் கறுப்பர்களாக இருப்பது, மின்றாம் உலகத்தவர்களாக இருப்பது, வறிய நாட்டு மக்களாக இருப்பது என்ற ஒரே ஒரு அடிப்படையுடைய தடை மட்டுமே தமிழ் கற்கக் கோருகிறது. அதாவது நான்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

யார்? எனது சொந்த அடிப்படை என்ன? நாம் ஏன் இங்கு வந்தோம்? ஏன் மஹிந்ராம் உலக நாட்கள் வறுமையில் உள்ளது? நிறுவனேறுமலை என்றால் என்ன? என்ற களேவிகளில் இருந்தே தமிழ் கற்கும் தவேலை எழுகிறது.

நாம் இங்கு இரண்டாந் தரப் பிரஜையைக, வணேட்ப்படாத பிரஜையைக உள்ளோம். எம்மீ தான நிற, இன், அகதி என்ற பதோர்வையில் ஒரு தாக்குதலை எல்லாத் துறையிலும் சந்திக்கின்றோம். அதை சாதாரண மனித சயெற்பாட்களில் இருந்து விரிவாகப் பார்ப்போம்.

நாம் இந்த மக்கள் கட்டித்தகுக்கு ஒரு மனிதனாக அடையாளப் படுத்து முடியாத நிலை மட்டும் எமது சொந்த அடையாளத்தை தடேவகைகிறது. அந்த சொந்த அடையாளம் என்பது தமிழை வறெுமனதே தரெிந்து கொள்வதனால் மட்டும் தீர்ந்து விடுவதில்லை. தமிழைநான் ஏன் கற்க வணேடும் என்ற களேவியை, குழந்தைக்குப் புகட்டும் போது பற்றோர் கற்க வணேடிய நிலையில் உள்ளனர்.

அநகேமாக 99வீ தமான பற்றோர் உலகில் என்ன நடக்கிறது என்பதே தரெியாத ஓரே சஹிய நிலையில் உள்ளனர். சதோறு, அதன் கறியைப் பற்றியும், உடும்பைப் பற்றியும், மலிவா விலைப் பட்டியலைப் பற்றியும், ... என எண்ணற்ற விடயத்தை உப்புச் சப்பினறி கதகைக்கும் பற்றோர் உலகில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி தரெியாது உள்ளனர்.

தமக்கு எதிராக இந்த நாட்களில் உருவாகிவரும் சட்டங்கள், புதிய ஓடும் முறைகளைப் பற்றியும் தரெியாது உள்ளனர். இந்த நிலையில் தான் குழந்தைகள் ஏன் தமிழ் கற்க வணேடும் என்ற களேவியை அவர்கள் முன் கடைக வணேடி உள்ளது. இந்த

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

கனேவிக் கான புதிலை தமிழ் மொழிக் கலவிக் கட்டாக சலால்லாத வரலை குழந்தையலு, பறெற்றலுரலு தமிழ் கலவிமீ தான தலேவையான ஆர்வத்தலைப் பறெ முடியலது.

இந்த நிலையில் பாப்பா பாரதி ஓளிநாடாமீ தான விவாதத்தை தலாட்டு ஆராய முயல்கிறனே. இவ்வலிநாடா தமிழ் மொழிக் கலவியின ஓரு அங்கமாகக் கருதி வலிையிட்டதாக குறிப்பிட்டனர். இது எந்தலவுக்கு அவர்களுக்கு வறெறி அளித்துள்ளது என ஆராயின:

1) தமிழ் கலவி கற்பித்தல் என்பதலை வலிவந்த இலு நாடாக்கலும் சாதிக்க வில்லை.

2) தமிழ் கலவி மலலம் ஏதாவது ஓரு அறிவலைக் கலாடுத்தல எனின இல்லை என்பது முக்கியமானது.

இதலை நான விரிவாக ஆராயின, இந்நாடாக்கள் மலலம் ஓரு குழந்தலை சில சலாற்கலலைப் தலரிந்து கலாக்கிறது என்பது உண்மலயலு. அதன் அர்த்தம் தலரிந்தும், தலரியாமல் கட்ட அதலைப் பறெுவது என்பது தமிழ் கலவியலை வலர்க்கும் ஓரு பணியில், முயற்சியில் ஓரு வலர்ச்சியாகி விடலது. ஓரு பாட்டலை, கதலயலை தலரிந்து கலாண்டால மாத் திரம் தமிழ் கற்றதாகிவிடலது. இதற்கு உதாரணமாக லண்டனில் உள்ள தமிழ் தலரியாத சில தமிழ் குழந்தலைகள் கர்நாடக சங்கீ தத்தை ஆங்கிலத்தில் எழுதி அதலைப் படித்து சித்தியடலைவது பலுல் நடந்து விடும். அவர்கள் கர்நாடக சங்கீ தத்தை சரியாகப் புரிந்தலு அல்லது அதன் உள்ள அர்த்தத்தை புரிந்தலு சித்தியடலயலில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்னும் ஓரு பக்கத்தில் எமது குழந்தலைகள் தமிழ் ஆர்வம் இலுக்கிறதலு, இல்லையலு தமிழ் சினிமாப் பாடல்கலலை பாடலுகின்றனர். அந்த சலாற்கலில் சில அர்த்தங்கள்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

தெரிந் தும் , தெரியாத வகையில் அந் தப் பாடல்களை தெரிந் து கொள்கின்றனர் .

இங்கு ஒரு குழந் தை, ஒரு பாடலை, கதையை ரசிக் கின்றது, விரும் புகின்றது என்பது தமிழை கற்க விரும் புகிறது என்று யாரும் கருதி முயற் சி எடுப் பின் அது ஒரு பொய் ப் படமாகவே அது இருக் கும் .

புலிகளின் பாடல் அவர்களின் ஆதரவாளர்களின் குழந் தைகள் பல மடேகையில் பாடுகின்றனர் , புலி மாமா பற்றி கதை எழுதுகின்றனர் . இது அதன் அர்த் தத் தை முழுமையாகப் புரிந் து சொன்னார்கள்? என ஆராயின் சினிமாப் பாடல் போல் மாறிவிடுகிறது.

ஆர்வம் , விரும் ப்பு என்பது வேவ் வேறே நோக்கத் தைக் கொண்டது என்பதைப் புரிந் து கொள்ள வேண் டும் .

தமிழ் மீ தான ஆர்வம் என்பது அதை ஏன் கற்க வேண் டும் என்ற ஓரே விடையில் மட் டுமே ஏற பட முடியும் . இந்த விவாதத் தில் பாப் பா பாரதி சார்பாக கலந் து கொண்ட மாவை நித் தி குறிப் பிடும் போது தனக் கு ஏன் அந் த ஆர்வம் ஏறப் பட் டது என்றால் எனது சூய அடையாளத் தை தடேவதில் இருந் து. அதாவது நான் யார்? என்ற களே வியில் இருந் து என்கின்றார் .

இது மிகச் சரியானதாகும் . அவர் இந்தக் களே வி மீ தான அடிப்படதான தமிழ் கல்வியை வளரக் க முன் வந் ததாகும் . ஆனால் இது அக் குழந் தைகளுக் கு உண் டா? அல்லது

இதில் ஈடூபட முனையும் பற்றேறோருக்கும், குழந்தைகளுக்கும் உண்டா? எனின் 99வீ தம் இல்லை என்பதே பதிலாகும். இதற்கு ஆய்வு தவேயில்லை.

அடூத்து தமிழ் கல்வி மடலம் அறிவபை புகட்டுவதாக இந்நாடாவகைக் கொண்டுகுபற முடியாது. கல்வி புகட்டுவதற்கு இந்த மறேக்கு நாட்டுக் கல்விக்கு மமேபட இந்நாடா பங்காற்றவில்லை.

இந்த விடயத்துக்கு அப்பால் ஒளி நாடா சரி, நோர்வே ஒலிநாடா சரி பற்றேரோராகிய எங்கள் நிலையில் நின்றுகொண்டு, பிள்ளையின் சமூலபை பூரிந்து கொண்டு பங்காற்றுவதில் தவறிழைத்துள்ளது.

உதாரணமாக கழுவதை து போகும் கதலை, பவே கதலை போன்றன குழந்தைக்கு அன்னியமானது. மாட்டு வண்டியே இல்லாத நாட்டில் மாட்டு வண்டியைப் பற்றி பாடல், கதலை அன்னியப்பட்டதாகும். அதைச் சொல்லுவதாயின் அந்தச் சமூலபை பூரியவகைக் கவணண்டும். இது ஏன் தமிழ் கற்பித்தல் என்ற களேவிக் குள் அடங்கியிருக்கிறது.

தமிழை எப்பிப்புகட்டலாம், அறிவை எப்பிப்புகட்டலாம் என்ற களேவி எழுவது இயல்பானது. எப்பி அந்தச் சமூலபை எம் சமூலபை இணைக்கலாம் என்ற களேவி எழுவது, எம்மை (பற்றேறோரை) நோக்கி கடைப்து இயல்பானதே.

இங்குதான் சமுதாயத்தில் அக்கறையைக் குரியவர்களது, குழந்தையின் வளர்ச்சியில் அக்கறையாக வழிகாட்ட முயல்பவர்களை தடேிக் கண்டு பிடிக்க வணேடியது அவசியமாகிறது. உதாரணமாக 2 முதல் 15 வயது குழந்தை ஒன்று, உங்களிடம் வரும் போது வீதியில் காணும் பல விடயங்களை சூட்டிக் காட்டி, உங்களிடம் ஏன் என்ற களேவியை முன்வைக்கிறது. உதாரணமாகப் பாரப்பின் பொலீஸ் ஒரு வளரிநாட்டவரை கதை சுவையும்து போது, அக்குழந்தை ஏன் எனக் கடை்கிறது. வளரிநாட்டவர்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

மணிக் கணக்காக பொலீ ஸ் நிலையத்தில் தபுங்கும் பபோது அல்லது அலக்கழியும் பபோது ஏன் எனக் கடைக்கிறது. கடகைக் கண்ணாடியில் காணும் எல்லாப் பொருட்களையும் வாங்கித் தரக்கோருகின்றது. சிறுவர் உழைப்பைத் தொலகைகாட்சியில் காணும் குழந்தை ஏன் வலைசெய்ய வேண்டும், ஏன் உணவு இல்லை,..... எனக் கடைக்கிறது.

நாம் ஏன் இலங்கைக்குப் போக முடியாது, ஏன் இலங்கையில் சண்டை, ஏன் சாகிறார்கள் எனக் கடைக்கிறது.

பணக்கார நாட்டில் வீட்டுக்கு வீட்டு கார் உள்ள பபோது, ஏன் அங்கே மாட்டு வண்டி செல்கிறது, கார் ஏன் அங்கில்லை என்கிறது.

ஏன் நான் கறும்பு, ஏன் அவர்கள் வள்ளை, ஏன் அவர்களையப் போல் நான் இல்லை, ஏன் நான் கறும்பு அவர்களுடன் இணைந்து சூறுசூறுப்பாக விளையாடக் கூடாது, ஏன் நாளாந்த வாழ்கையில் உங்கள் குழந்தையின் களேவிகள் பலவாகின்றன. நாட்டுக்கு நாடு இது பலகோணத்திலும் சில வேறுபாட்டாலும், இதற்கான விடகைகள் பெற்றோருக்கே தெரியாத நிலையிலும் பலர் காணப்படுகின்றனர். ஏன் எனின் பெற்றோருக்கு தமிழ் ஏன் கற்க வேண்டும் என்ற களேவிக் குபதில் தெரியாத சமக்கக் காரணமாகும்.

என்ன கல்வி கற்பிப்பது என்பதை பிள்ளையின் உளவியல் களேவியில் இருந்து ஆராய்வது அவசியமாகும். பிள்ளை எதை மூரண்பாடாகக் காண்கின்றதோ, எதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது சூனியமாக இருக்கின்றதோ அதன் மீ தானகதை, பாடல்கள் தான் பிள்ளைகளின் ஆர்வத்தைத் துண்டும். அறிவைப் புகட்டுவது என்பது எம் சமூலில் புகட்டுவது என்பது இன்னும்பொருபுறமான விடயமாகிறது.

உதாரணமாக அண்மகைக் காலங்களில் குழந்தை உழைப்புப் பற்றி பல பாடசாலகைகளில் கற்றுப் பட்டது. தொலகைக் காட்சி காட்டிண முதல் பலவழிகளில் புகட்டியது. ஆனால் இந்த வழிகள் ஒரு பக்கமானவை. ஒரு கர்மயான சமிக ஆய்வின அதன் முற்பக்கத்தைக் கற்றும் பொது குழந்தை அதை நோக்கி ஆர்வத்தைத் துண்டுகிறது. அப்போது எல்லா சராசரிக் குழந்தையை விட அறிவியல் ரீதியல் முன்னணிக் கு வருகிறது. இது தான் அறிவியல் ரீதியில் குழந்தைக்குப் புகட்டும் கல்வியாகும்.

மனிதன் குரங்கில் இருந்து தோன்றினான் என்ற சயெ்தியை ஒரு தொலகைக் காட்சி சயெ்தி ஊடாக தமிழில் புகட்டும் போது அது வழக்கமான சலிப்புட டுவதற் குப் பதில் அதன் மீ தான் முரண்பாட்டை இனங் காட்ட வணே டும். இந்த குழந்தையின் பற்றோர் தாம் கற்கும் போது நிராகரிக் கப்பட்டதை, மதப்பிரிவுகள் நிராகரித் ததையும், அவர்கள் முன்பு இதற்கு எதிராக சயெ்த அழிவுகளையும் இனங் காட்ட வணே டும். இது அக் குழந்தைக்கு புதிய விடயமாக தமிழ் கற்கும் அறிவதைத் துண்டுகிறது.

பமி உருண்டை என்று சொல்லும் ஒரு கதையைத் தயாரிக் கும் போது அதை மறுத்தவர்கள் சயெ்த அட்டகாசத்தை ஒரு சிறு கதையாக நடித்த பபி கற்றலாம். அந்த உண்மை மீ தான் வன் முறையையும் இனங் காட்ட டுவது என்பது குழந்தைக்கு புதிய விடயமாகும். இந்த சமிக அமபை பால் கொடுக்கப் படாத விடயம் இயல்பில் குழந்தை அதன் மீ து ஆர்வமாகிறது. அதைத் தடேத் தொடங்குகிறது.

அமெரிக் காவகை கண்டு பிடித்த கதையைப் பற்றி கற்றும் போது அல்லது அவுஸ்ரலீயா உருவான வளெளயைர் கதையைக் கற்றும் போது, இலங்கைகைப் கபைப் பற்றிய பிரிட்டிஸாரபைப் பற்றி கற்றும் போது, தமிழ் மக்கள் மீ து நிகழ்ந்த சிங்களபரீனவாத ஆக்கிரமிப்பைப் பற்றி கற்றும் போது அங்கு இருந்த எதிர்ப்பக் கம் பற்றிய கற்றும்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

குழந்தைக்கு திரியாத ஒரு புதிய புதிரான விடயமாகும். அப்போது குழந்தை அதை ஆராய முற்படுகிறது. இதுதான் அறிவியல். இது பற்றெரோரையும் அறிவியல் ரீதியில் உயர்த்தும்.

உதாரணமாக நாம் குழந்தையாக இருந்து போது எமது பற்றெரர்கள், எமது ஆசிரியர்களாள் கதைகள் கற்றுப்பட்டன. அதில் ஒரு சிலவற்றை எடுப்பின் கருபக்தி பற்றி ஏகலவைன், துரோணர்; கதை புகழ் பற்றெறது. இந்தக் கதையை எமது குழந்தைக்கு எமது ஊர் கதையாக கற்றுப் போது அதுபற்றிய பல களேவிகளை நாம் கடைப்து அவசியமாகும். ஏன் ஏகலவைன் தன் விரலவை வெட்டினான், ஏன் துரோணர் வெட்டக் கோரினார். அதன் சமிக முரண்பாடு என்ன? ஏன் ஒரு வேடன் விலவித்தையை கற்கக் கட்டாது? அன்றிருந்த சமிக அவலத்தை நீ திக் கதையாக இணைப்பது இன்று அவசியமா? இவ்வாறான களேவிகள் அக் குழந்தையின் அறிவை உயர்த்துகின்றதுடன் பற்றெரரின் அறிவையும் உயர்த்துகின்றது.

நந்தனார் கதையை அடிக் கடி கோவில்களில் கடைட்டுள்ளோம். நந்தனார் தில்லையில் யோதியில் (நெருப்பில்) கலந்தார் என்கின்றது கதை. யார் நெருப்பு வைத்தார், ஏன் நெருப்பு வைத்தனர்? அந்தச் சமிக ஏற்றத் தாழ்வு தான் என்ன? ஏன் நந்தனார் கோவிலுக்குப் போகக் கட்டாது? என்ற களேவி அறிவை விழிப்புற வைக்கும் இது எமது சிறுகதை இதனை விழிப்புணர்வு மிக்க சிறுகதையாக நாம் மாற்ற வேண்டும்.

இப்படி நிறையவே கற்று முடியும் நாம் கடைட்டவைகள், கடைக்காதவைகளை விட குழந்தை கடைக்கப் போவது, கடைப்பது அதிகமானது. ஏன்? என்ற களேவி அதிகமாக எழுகின்றது. ஏனனில் எங்களவை விட அடுத்த தலமைமுறை முன்னறேயே இருக்கும்.

பிள்ளை இந்த சமிகத்தில் எதைத் திரிந்து கொள்ள முடியாது உள்ளதோ அதை முன் வைப்பது பற்றெரராகும் பிள்ளைகளுக்கும் அதிக ஆர்வத்தை துண்டும். இது

தமிழில் நடக்கும் போது அது மலேமும் ஆர்வத்ததை தமிழின் பக்கம் துண்டும்.

நாம் இங்கு இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக நடத்தப்படுவதைப் புரிந்து கொள்வதும், அதைப் பிள்ளைக்கு புரிய வைப்பதும், அதைத் தமிழ் மலம் சாதிக்க முற்படவேண்டும். அது, இயல்பில் தமிழ் என்ற சொந்த அடையாளத்தை நோக்கி தடுதலாக அமையும்.

இரண்டாந்தர பிரஜை என்பதைச் சொல்லாத நிலையில் கழந்தை அதைத் துரிந்து கொள்ளாத நிலையில் அக்கழந்தை வளர்ந்து வரும் போது இயல்பில் அதை அடையாளங் காண்கின்றது. இப்படிக்காண்கின்ற போது சொந்த அடையாளத்தின் மீதான துளிவா இல்லாதது இருப்பதென்பது அக்கழந்தை இயல்பில் சமீக நிலையில் இருந்து விலகிய ஒரு வன்முறைக்கும் பலாக, லும்பன்களாக மாறுவர். ஏன் எனில் ஓடுக்கமுறை என்ற கோரமும் இந்த சமீகம் மீது வறொப்பை கொடுக்கின்றது. அதே நேரம் பற்றோர் இதை மறுக்கும் போது அல்லது சொந்த அடையாளத்தை துலதைது நிற்கும் போது கழந்தை பற்றோரிடம் இருந்து விலகிவிடுகிறது.

அக்கழந்தை இச்சமீகத்தில் இருந்து விலகி வன்முறையைத் தீர்வாக முன்வைக்கிறது. சமீகப் பார்வை அற்ற இப்போக்கு மீள முடியாத மக்களுக்கு எதிரான, அரசுக்கு எதிரான ஒரு வடிவமாக மாறுகிறது. இதற்கு பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ஜேர்மன், என பலநாடுகளில் உள்ள வுளிநாட்டுக்கழந்தைகள் எடுத்துக் காட்டாக உள்ளனர். பற்றோர் அடங்கிப்போன அரசு ஊழியர்களாக இருக்க கழந்தைகள் வன்முறை கொண்டோராக எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கும் அடுத்த எல்லையில் உள்ளனர்.

ஒரு கழந்தையின் சமீகப் பற்று என்பது சூய அடையாளத்துடன் கட்டிய தடுதல் என்பதுதான். நான் என இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக நடத்துப்படுகின்றனே என்ற களேவிக் கு விடை அளிக்கின்றது அந்த சமீகக்கண்டு பிடிப்பு ஊடாக இரண்டாந்தரப்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

பிரஜை என்பதை இல்லாதது ஒழிக்க ஒரு மாற்று வழியைக் காண்கின்றது. நான் இரண்டாந்தரப் பிரஜை என்பதை இனம் கண்டு கொள்ள தமிழ் திரிவதன் ஊடாக தமது சூய அடையாளத்தைத் தடேதல் என்பது இலகுவாகிறது.

இந்நிலையில் சிலர் இதையும் சில வழமையான சில செய்களையும் சேர்த்து கொடுக்கலாம் என்ற கருத்து உண்டு. அப்படிப் பார்த்தால் சினிமாப் பாடலையும் கப்ட சேர்க்கலாம். ஒரு விடயத்தைச் சேர்க்கும் போது ஏன் எதற்கு என்ற களேவி முக்கியமானது. ஒரு செய்தி சிலல்லும் பொது அது எதனைச் சாதிக்கிறது என்பது முக்கியம். ஒரு பாடல் ஒரு கதை வறும் புலம்பலல்ல. அதைக் கொடுக்கும் போது சமீகத்தில் குழந்தை கற்றுக் கொள்ள, திரியாத ஒரு புதிய விடயத்தை அறிந்து கொள்ள என பல துறைகளை உள்ளடக்கி இருக்க வேண்டும்.

தமிழ் சினிமாப் பாடல் போல, குப்பை தமிழ் வளியீட்டு போல சம்பந்தம் இல்லாத வார்த்தைப் பிரயோகங்களைத் தவிர்ப்பது அவசியம். ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லும் போது அது அக்குழந்தைக்கு அறிவையும், தமிழ் கல்வியையும் இணைத்துச் சிலல்ல வேண்டும்.

எனது சூய கடமை என்ன? நான் யார்? என்ற களேவியை உள்ளடக்கிய, ஏன் தமிழைக் கற்க வேண்டும் என்ற தளிவதைப் புகட்டக் கப்டிய வகையில் தமிழ் கல்வி புகட்டப் படுவது இன்று அவசரமான எம்முன் உள்ள பணியாகும். அது இல்லாத வரகையும், அது வரையறுக்கப்பட்ட எல்லகைக்குள் அதன் உயிர் வாழ்வு முடிந்து விடும் என்பதைக் கவனத்தில் எடுப்பது மிக அவசியம். இறுதியாக நாம் உங்கள் முன் விளங்கப் படுத்திய விடயத்தை ஒரு தத்துவமாக அல்லது இது தவே இல்லலை என்று பொதுவாகக் கப்டும் தலமைறுகைக்கு சிலவற்றைக் கப்டுவது அவசியமாகிறது.

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அல்லது எமக்கு முந்திய தலமைமுறையின் கல்வியை எழுப்பின் அது ஐரோப்பாவாக இருந்தாலும் சரி எம் நாடாக இருந்தாலும் சரி அங்கு கல்வி என்பது மதம் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. இதை எதிர்த்து அக்காலத்தில் ஆய்வாளர்கள் போராடிய அதே நேரம் விஞ்ஞானக் கல்வியை புகுத்த முன்வைத்தனர். அப்போது பலர் அதை எதிர்த்தனர். சிலர் அதையும், இதையும் சரேக்கக் கோரினர். ஆனால் இறுதியில் முழுக்க முழுக்க கால ஓட்டத்தில் விஞ்ஞானக் கல்வி புகுத்தப்பட்டது. இன்று இந்தக் கல்விக் கு சமீக விஞ்ஞானக் கல்வியைப் புகுத்தும் போது இந்தத் தலமைமுறை அதே பாணியில் எதிர்க்கின்றது. ஆனால் அடுத்து தலமைமுறைக்கு, சமீக விஞ்ஞானத்தை தமது கல்வியாக புகுத்தாவிட்டால் மனித இனமே வாழ முடியாது அழியும்.

எப்படியும் விஞ்ஞானம் இன்றி இன்று வாழ முடியாது ஆகவே நாம் அதை எம் சிறுவர்களுக்கு இன்றே புகுத்துவது உடனடிப் பணி என்பதை சினை தலமைமுறை கல்வியுடன் ஒப்பீட்டுப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். நாம் சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லும் மனிதனை சிந்திக்கவும் வகையில் சொல்லப்பட வேண்டும் என்பது அடிப்படை. இதைப் புரிந்து கொள்வது பெற்றோரினதும், கற்பிப்பவர்களினதும் உடனடித் தேவையாக உள்ளது. இக்கட்டுரை தொடர்பான விமர்சனத்தையும் கருத்துக்களையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

மலேயும் இது போன்ற பல சமீக விடயங்களை உள்ளடக்கிய, அதாவது வர்க்கம், சாதியம், பண்ணியம், தேசியம், நிறம், மதம், பண்பாடு, கலாச்சாரம், இசை, சுற்றுச்சூழல் என பல நூறு தமிழ்க் கட்டுரைகளை கீழ் உள்ள இணையத்தில் பார்க்க முடியும்.